

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/188/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114207768
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114207768.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: Mgr. F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom Burian & partners, s.r.o., sídlom Žilina, ul. V. Tvrdeho č. 819/1, IČO: 47 254 483, o zaplatenie sumy 12.777,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/75/2014-135 zo dňa 22. januára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8C/75/2014-135 zo dňa 22.01.2015 žalobný návrh zamietol. Navrhovateľ zaviazal nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1.596,58 eur na účet právneho zástupcu odporcu, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konštatoval, že odporkyňa sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 07.01.2013 domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok. Svoj nárok odôvodnila tým, že bolo vedené rozhodcovské konanie, na základe čoho Stály rozhodcovský súd SBA vydal rozhodnutie sp. zn. II/2010-6724, v ktorom bola zaviazaná ako ručiteľka na plnenie sumy 12.698,45 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 12.698,45 eur od 30.01.2011 do zaplatenia, pričom v časti bol návrh zamietnutý. V danej veci vedenej pod sp. zn. 18C/6/2013 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol uvedený rozhodcovský rozsudok v časti výroku týkajúceho sa odporkyne zrušený v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2013. V zmysle platnej právnej úpravy vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku, po právoplatnosti daného rozhodnutia vec sa má prejednať v občianskom súdnom konaní v zmysle § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na uvedené v danej veci pokračoval. V priebehu konania došlo k čiastočnému späťvzatiu, na základe čoho bolo konanie v časti zastavené uznesením zo dňa 06.11.2014 a predmetom konania po pripustení zmeny dňa 06.11.2014 tak zostalo zaplatenie sumy 12.777,50 eur spolu s úrokmi z omeškania.

Vykonaným dokazovaním mal súd zistené, že dňa 26.11.2012 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, sp.zn. II/2010-6724 vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, proti odporcom: 1/ G. M., M. č. XXX, 2/ Mgr. F. I., E. č. XXX, o zaplatenie 17.429,07 eur s príslušenstvom. Týmto rozsudkom bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť sumu vo výške 12.698,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 12.698,45 eur od 30.01.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 624,99 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 376,78 eur a iných trov vo výške 248,21 eur. Zároveň bola zaviazaná aj G. M. na zaplatenie sumy vo výške 17.429,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 14.581,47 eur od 30.01.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 1.358,68 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 819,08 eur a iných trov vo výške 539,60 eur. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol. Odporkyňa tohto konania bola zaviazaná ako ručiteľka na základe

Dohody o ručení k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 04.11.2004 uzavretej medzi G. M. ako dlžníkom a veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorý postúpil predmetnú pohľadávku na navrhovateľa. Súd mal nepochybne preukázané, že dňa 04.11.2004 bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0362569720 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a G. M. ako dlžníčkou. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 300.000,- Sk, pričom úver bol spotrebný za účelom investície do nehnuteľností. Dňa 04.11.2004 bola uzatvorená Dohoda o ručení medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporkyňou ako ručiteľkou. Obsahom zmluvy je prehlásenie odporkyne ako ručiteľky, že má vedomosť o uzavretí zmluvy s G. M. dňa 04.11.2004 na poskytnutie splátkového úveru vo výške 300.000,- Sk. Súdu boli predložené Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), ktoré neboli podpísané zmluvnými stranami. Z ničoho nevyplýva, že VOP boli súčasťou Dohody o ručení, ako aj zmluvy o úvere. V obidvoch zmluvách je iba uvedené, že dlžník a ručiteľka sa oboznámili s obsahom VOP, ale z ničoho nevyplýva, že boli ich súčasťou. Podľa súdu to, že v zmluve je uvedené, že klient sa s VOP oboznámil a súhlasil s ich obsahom neznamena, že obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, či Dohody o ručení. Zároveň je nesporné, že predložené obchodné podmienky nie sú podpísané, ani nijako ináč potvrdené odporkyňou. Teda z ničoho nevyplýva, že predložené obchodné podmienky sú súčasťou predmetnej dohody o ručení. Dokonca ani zo zmluvy o úvere nevyplýva, že akékoľvek obchodné podmienky by boli súčasťou zmluvy. Toto bolo konštatované aj v rozsudku sp. zn. 18C/6/2013, ktorý nebol nikým a ničím napadnutý.

Súd v ďalšej časti rozhodnutia poukázal na to, že vzhľadom na právnu úpravu v čase uzavretia zmluvy o úvere sa nevzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), ktorého znenie bolo zmenené novelou - zákonom č. 568/2007 Z. z. a je nutné aplikovať Smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V súvislosti s implementáciou Smernice č. 93/13/EHS treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah, ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy. V každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu. Súd poukázal, že hoci nie je možné na daný zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení od 01.01.2008, dal do pozornosti nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 342/09 zo dňa 15.06.2009, podľa ktorého i v prípade "de facto" spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorým bol režim spotrebiteľských zmlúv do nášho právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadanie pozície kontrahenta uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíšila od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv. To znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úpravy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok a ktoré by tak boli s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 265 Obchodného zákonníka požívať právnu ochranu.

Citujúc ust. § 261 ods. 3 písm. d/, § 497, § 303 Obchodného zákonníka, § 546 Občianskeho zákonníka súd uviedol, že predmetná zmluva o úvere sa nespravuje zákonom č. 258/2001 Z. z. vzhľadom na účel úveru vyplývajúci zo zmluvy o úvere s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení do 30.06.2006, podľa ktorého zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Poukázal na to, že ručiteľský záväzok je akcesorickým záväzkom, teda viaže sa k hlavnému záväzku, t.j. k zmluve o splátkovom úvere. Je nepochybne, že dohoda o ručení bola uzavretá pred novelou Občianskeho zákonníka, teda pred 01.01.2008. Podľa súdu dohoda o ručení je akcesorická ku vzťahu - k zmluve o úvere, ktorú súd posúdil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na smernice ES, avšak spravujúcu sa Obchodným zákonníkom. Je neprípustné, aby ručiteľ bol menej chránený ako samotný dlžník a mal teda menej práv než dlžník, a to len preto, že v zmysle európskej judikatúry nejde o spotrebiteľskú zmluvu. Poukázal na § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých ručiteľ má práva ako dlžník.

Ďalej súd konštatoval, že odporkyňa namietala platnosť Dohody o ručení. Táto aj v konaní sp. zn. 18C/6/2013 uviedla, že sa neoboznámila pred podpisom zmluvy o úvere s obsahom nejakých obchodných podmienok, a to aj z časových dôvodov, nakoľko k veriteľovi prišla dňa 04.11.2014 cca o 15,55 hod. a o 16,00 hod. zatvárali. Prišla za účelom podpísania Dohody o ručení a vedela o úvere na sumu 300.000,- Sk, ale vzhľadom na krátkosť času dohodu jej iba predložili k podpisu bez prečítania ani podmienky nemohla ovplyvniť, iba jej ju dali podpísať. Podpísala a odišla preč. Nemala k dispozícii

ani zmluvu o úvere, ani žiadne prílohy k dohode jej neboli predložené ani so žiadnymi obchodnými podmienkami nebola oboznámená. Uviedla, že Dohoda o ručení bola podpísaná v strese a časovej tiesni, dohodu podpísala bez prečítania a bez oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami. Uvedené bolo konštatované aj v odôvodnení rozsudku okresného súdu sp. zn. 18C/6/2013 zo dňa 11.10.2013, ktoré nebolo nikým namietané, spochybňované, teda ani navrhovateľom tohto konania. Následne súd citoval ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka, § 39, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu odporkyňa trvala na tom, že Dohodu o ručení podpísala v rýchlosti bez žiadneho prečítania - za necelých 5 minút a VOP jej neboli ani predložené, ako ani zmluva o úvere. Mala vedomosť iba o tom, že má ručiť k úveru vo výške 300.000,- Sk ale žiadne ďalšie podmienky dojednania nevedela. Hoci vedela, že ide uzavrieť Dohodu o ručení, bolo to na prosbu je matky pre jej známu, ale odporkyňa nevedela žiadne podrobnosti, nemala vedomosť o obsahu zmluvy o úvere, o obsahu dohody a zároveň ju podpísala v časovej tiesni a v strese, a to všetko bez uvedomenia si následkov.

Súd po vykonanom dokazovaní totožne ako v konaní sp. zn. 18C/6/2013 zistil, že odporkyňa ako ručiteľka uzavrela Dohodu o ručení bez riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami. Nebolo ničím preukázané, že bola riadne oboznámená s VOP, ako aj so zmluvnými podmienkami. Zároveň odporkyňa podpísala Dohodu o ručení v časovej tiesni, bez oboznámenia sa, bez prečítania. Tento záver súd skonštatoval aj v uvedenom rozsudku sp. zn. 18C/6/2013 vo viacerých častiach odôvodnenia, pričom nebol v danom konaní nikým a ničím namietaný, dokonca nebolo podané ani odvolanie voči tomu rozsudku.

K rovnakému záveru dospel súd aj v tomto konaní, v ktorom právny zástupca navrhovateľa síce namietal, že neboli preukázané tvrdenia odporkyne ohľadom uzavretia dohody v časovej tiesni a pod., avšak žiadny z účastníkov nenavrhol žiadne dôkazy. Odporkyňa bola vypočutá k daným skutočnostiam v konaní sp. zn. 18C/6/2013 a vzhľadom na zásadu hospodárnosti, rýchlosti a efektívnosti, ako aj na jej zdravotné problémy, súd ju opätovne nevypočúval aj v tomto konaní a prevzal jej tvrdenia a vykonané dokazovanie z konania sp. zn. 18C/6/2013, keďže toto konanie nadväzuje na konanie sp. zn. 18C/6/2013 priamo zo zákona vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku, avšak v zmysle Rozvrhu práce sa dané pokračujúce konanie vedie pod samostatným číslom, aj keď ide o pokračovanie konania sp. zn. 18C/6/2013. Z toho dôvodu súd nepovažoval za potrebné opätovne vypočuť odporkyňu. Odporkyňa jednoznačne uviedla okolnosti uzavretia dohody o ručení, t.j. bez oboznámenia, za cca 5 minút, teda prišla iba na podpis takej dohody. Tento záver bol vyslovený aj v rozsudku v konaní sp. zn. 18C/6/2013 a nikým nebol namietaný a spochybnený. Súd zároveň poukázal na to, že už z názvu právneho úkonu - Dohoda, vyplýva, že malo ísť o určité dojednanie oboch strán a nie iba podpis ručiteľa bez akéhokoľvek oboznámenia a pod. Taktiež nepovažoval za efektívne vypočuť osobu konajúcu v mene veriteľa pri uzatváraní Dohody o ručení vzhľadom na časový odstup, keďže k uzavretiu došlo dňa 04.11.2004. Podľa súdu je nepochybné, že taká osoba uzavrela obdobné zmluvy s množstvom klientov, preto je pravdepodobné, že si nebude pamätať práve na odporkyňu a okolnosti ohľadom uzavretia dohody a taktiež je málo pravdepodobné, že by uvádzala skutočnosti v neprospech svojho zamestnávateľa, pričom súdu je známa praktika mnohých bankových či nebankových subjektov ohľadom dojednávania zmluvných podmienok v roku 2004, keď boli predložené predtlačené formuláre bez možnosti úpravy, zmeny. Zároveň poukázal na to, že takú osobu konajúcu v mene veriteľa ani nikto nenavrhol vypočuť. S poukazom na uvedené skutočnosti súd nevykonal ďalšie dokazovanie, ktoré ani nebolo nikým navrhované a osvojil si závery vykonaného dokazovania v konaní sp. zn. 18C/6/2013. Tým, že rozhodnutie v tom konaní nebolo odvolaním napadnuté, a teda ani navrhovateľom tohto konania, nebol dôvod pochybovať o týchto záveroch súdu. Pokiaľ navrhovateľ v tomto konaní namietal tvrdenia odporkyne ako nepreukázané, súd toto považoval iba ako jeho účelovú obranu. Navrhovateľ tým, že nenapadol rozsudok sp. zn. 18C/6/2013, nepriamo v tomto konaní potvrdil správnosť záverov súdu konštatovaných v danom rozhodnutí a v rámci tohto konania nebol preukázaný opak.

Na základe uvedeného súd posúdil Dohodu o ručení za neplatný právny úkon. Nezaviazal preto odporkyňu ako ručiteľku na zaplatenie predmetnej pohľadávky navrhovateľa.

Vzhľadom k tomu, že posúdil Dohodu o ručení za neplatnú, súd sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. Posúdenie takej námietky by tak bolo nadbytočné.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). V danej veci procesne zaviniť zastavenie časti konania o zaplatenie sumy 4.561,57 eur navrhovateľ keďže v uvedenej časti zobral návrh späť, odporcovi tak prináleží náhrada trov konania aj ohľadne uvedenej časti konania. Následne predmetom konania bola žaloba o zaplatenie 12.777,50 eur s príslušenstvom. Nakoľko súd návrh navrhovateľa zamietol, úspešnou účastníčkou v tomto konaní bola odporkyňa, ktorej na základe uvedeného tak prináleží náhrada trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.

s. p. voči navrhovateľovi. Súd nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by odporkyňa ako úspešnej účastníčke nepriznal náhradu trov konania voči navrhovateľovi ako neúspešnému účastníkovi v konaní a to z titulu právneho zastupovania advokátom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu.

Nesúhlasil s rozhodnutím súdu, keďže ide o jednostranné, neobjektívne a neodôvodnené rozhodnutie. Tvrdil, že okresný súd sa jednostranne stotožnil so subjektívnym tvrdením odporkyne bez toho, aby uvedená skutočnosť bola akýmkoľvek spôsobom preukázaná. Nezaoberal sa žiadnymi inými dôkazmi, nepristúpil k navrhovanému dokazovaniu, ale vychádzal len z nepreukázaných tvrdení zo strany odporkyne. Táto nielenže svoje tvrdenie nepodložila relevantnými dôkazmi, ale vôbec žiadnymi dôkazmi. Súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nedostatočne odôvodnil a z toho dôvodu je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Uvedeným postupom súdu došlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom. Rozhodnutie súdu neposkytuje absolútne žiadne presvedčivé odôvodnenie založené na preukázaných skutočnostiach, ktoré by vyčerpávajúcym spôsobom poskytlo nestranné odpovede na všetky sporné skutočnosti.

Podľa navrhovateľa za daných okolností vyznieva zarážajúco konštatácia súdu, že nebolo ničím preukázané, že by bola odporkyňa riadne oboznámená so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj so zmluvnými podmienkami, keď navrhovateľ v konaní predložil dohodu o ručení uzavretú medzi pôvodným veriteľom pohľadávky a odporkyňou, v ktorej odporkyňa jednoznačne vyhlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Rovnako tak sa oboznámila so sadzobníkom. Zároveň odporkyňa potvrdila vedomosť o následkoch spojených s uzavretím danej dohody, ako i vedomosť o obsahu úverovej zmluvy. Navrhovateľ teda jednoznačným spôsobom preukázal, že odporkyňa sa s uvedenými dokladmi a ich obsahom oboznámila a zobrala ich na vedomie, avšak odporkyňa nepredložila žiadne dôkazy, pričom práve pre neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa súd žalobu zamietol.

Zároveň navrhovateľ poznamenal, že prevzatie ručiteľského záväzku predpokladá istú mieru dôvery medzi dlžníkom a ručiteľom, a teda je možné predpokladať, že odporkyňa mala vedomosť o obsahu úverovej zmluvy a svojich následných povinnostiach aj priamo od dlžníka z úverovej zmluvy.

Podľa navrhovateľa postupom súdu došlo k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane odporkyne vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti za plnenie svojich povinností, ktoré jej zo záväzkového vzťahu vyplývajú, a to len na základe prostého tvrdenia naproti jednoznačným dôkazom predložených ním. Pokiaľ sa aj odporkyňa dobrovoľne neoboznámila s obsahom zmluvných podmienok a obchodných podmienok, rozhodnutie súdu týmto poskytuje ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti odporkyne za plnenie svojich záväzkov a povinností, čo však nie je možné zohľadňovať na jeho ťarchu. Zároveň mal za to, že obsah Dohody o ručení nie je tak rozsiahly, aby sa s ním odporkyňa nemala možnosť oboznámiť. Odporkyňa ho ani raz nekontaktovala a nedotazovala s tým, že sa chce bližšie oboznámiť s okolnosťami daného prípadu.

V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/35/2013 zo dňa 11.03.2014, ako aj stanovisko ústavného sudcu Milana Lalička.

Napokon uviedol, že v konaní si voči odporkyni uplatňoval len sumu splátok v zmysle podania zo dňa 04.11.2014.

Bol tiež názoru, že v rozhodnutí súdu absentuje zásada spravodlivosti a predmetné konanie postráda aj jedno zo základných zásad konania, a to zásadu kontradiktórnosti konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia odporkyni.

Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O. s. p. ho zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastúpenia v sume 441,40 eur.

Poukázala na to, že v rámci konania sp. zn. 8C/6/2013 vykonal konajúci súd dokazovanie v súlade s príslušnými ustanoveniami O. s. p., pričom z odôvodnenia vydaného rozsudku zo dňa 11.10.2013 vyplývajú rozhodné skutočnosti citované na str. 6, 7 a 14. Poukázala na to, že proti tomuto rozsudku navrhovateľ nepodal odvolanie zrejme z dôvodu, že ho považoval za správne, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, nemalo vady uvedené v ust. § 221 ods. 1 O. s. p. či inú vadu, ktorá mohla mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci, skutkový stav veci bol zistený úplne, konajúci súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správne skutkovému zisteniu, vec bola správne právne posúdená a boli zrejme uplatnené všetky známe dôkazy. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.11.2013.

Ďalej uviedla, že v predmetnej veci ide o dve na seba nadväzujúce súdne konania, v ktorých konal a rozhodoval ten istý zákonný samosudca a nie je preto podľa jej názoru nesprávnym postupom súdu, ak pri rozhodovaní v tomto súdnom konaní vychádzal zo skutočností, ktoré mu boli známe z predchádzajúceho súdneho konania medzi totožnými účastníkmi konania, v ktorom sa posudzovala totožná vec, teda právoplatnosť Dohody o ručení, navyše ak sa navrhovateľ proti rozhodnutiu súdu, ktorý konštatoval neplatnosť takejto dohody, neodvolal. Uvedené vyplýva aj z nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 499/2012-47.

Navyše bola odporkyňa názoru, že konajúci súd postupoval v zmysle princípu právnej istoty, keďže od tej istej právnej otázky posúdenie platnosti Dohody o ručení rozhodol rovnako. V tejto súvislosti poukázala na judikatúru tak Ústavného súdu SR, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva.

Dňa 24. 07. 2015 bolo odvolaciemu súdu prostredníctvom Okresného súdu Žilina doručené oznámenie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. č. 7, IČO: 42362962 zo dňa 18. 06. 2015, doručené okresnému súdu dňa 23. 06. 2015 o jeho vstupe do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporkyne. Súčasne bolo ním žiadané o doručenie návrhu na začatie konania vo veci samej spolu s prílohami a ďalšími podaniami, ktoré s ňou súvisia.

Podľa ust. § 93 ods. 3 vety druhej a tretej O. s. p. účinného od 01.01.2015, ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania bolo doručené súdu za účinnosti ust. § 93 O. s. p., ktoré výslovne požaduje súhlas hlavného účastníka s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní. Zo strany vedľajšieho účastníka takýto súhlas nebol predložený a odvolací súd preto na oznámenie o jeho vstupe neprihliadol.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods.1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f, h/ 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že v konaní sp. zn. 18C/6/2013 sa navrhovateľka Mgr. F. I. proti odporcom 1/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 503, 2/ Slovenská banková asociácia, so sídlom SBA, Rajska 15/A domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 18C/6/2013-170 zo dňa 11.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2013 rozhodol tak, že rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 26.11.2012 sp.zn. II/2010-3724 vo veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, proti odporcom: 1/ G. M., M. XXX, 2/ Mgr. F. I., E. XXX, o zaplatenie 17.429,07 eur s prísl. zrušil v časti týkajúcej sa F. I., a to vo výroku, ktorým bola ako odporca v rade 2/ zaviazaná na zaplatenie sumy vo výške 12.698,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 12.698,45 eur od 30.01.2011 do zaplatenia a na trovy konania vo výške 624,99 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa a v časti, ktorým rozhodcovský súd zamietol návrh vo zvyšnej časti vo vzťahu k F. I.. Súd žalobný návrh v časti zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 26.11.2012 sp. zn. II/2010-6724 vo veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, proti odporcovi v rade 1/ G. M. XXX, o zaplatenie 17.429,07 eur s prísl. zamietol. Súd žalobný návrh voči odporcovi v rade 2/ zamietol. O trovách si vyhradil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň rozhodol, že po právoplatnosti rozhodnutia bude vec v zrušenej časti prejednaná v občianskom súdnom konaní.

V pokračovaní konania sa tak navrhovateľ voči odporkyňi domáhal zaplatenia sumy 12.777,50 eur s príslušenstvom predstavujúcej neuhradené splátky ku dňu podania návrhu na začatie konania t.j. 95 nepremŕčaných splátok (splátku splatnú odo dňa 20.11.2006 až do 20.09.2014) z titulu ručiteľského záväzku. Odporkyňa v konaní vzniesla námietku premlčania. Okrem toho namietala, že zmluva o ručení je neplatná lebo bola s ňou uzavretá v tiesni a poukázala na okolnosti za akých bola uzatvorená. Tieto uviedla vo výpovedi pred súdom dňa 15.05.2013 v konaní sp. zn. 18C/6/2013. Tiež uviedla, že hoci vedela, že bude uzatvárať nejaký ručiteľský záväzok nemala vedomosť o obsahu takejto dohody a zároveň túto dohodu uzatvorila v časovej tiesni a strese.

Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nepreukázania, že odporkyňa bola oboznámená s VOP ako aj zmluvnými podmienkami. Okrem toho dohodu o ručení považoval za neplatný právny úkon vychádzajúci z výpovede odporkyne v konaní sp. zn. 18C/6/2013 a odôvodnenia rozsudku v tejto veci, ktorý nebol napadnutý opravným prostriedkom.

Navrhovateľ v odvolaní vytykal súdu nedostatočné zistenie skutkového stavu veci nakoľko vychádzal len z nepreukázaných tvrdení zo strany odporkyne. Okrem toho súd vec nedostatočne odôvodnil a z toho dôvodu je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Uvedeným postupom súdu došlo tak odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Rozhodnutiu všeobecného súdu vo veci samej (vrátane rozhodnutia všeobecného súdu v správnom súdnictve) musí predchádzať jeho postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy Slovenskej republiky a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (...), najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práva na kontradiktórne konanie (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 230/03 z 31. marca 2004).

Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutia všeobecných súdov boli preskúmateľné, aby ich rozhodnutia obsahovali dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výroky a súčasne aby také rozhodnutia neboli arbitrárne (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Rozhodnutie súdu tak musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Výrok súdneho rozhodnutia, ktorý je záväzný, totiž nemožno vnímať oddelene od odôvodnenia súdneho rozhodnutia, lebo v odôvodnení má byť uvedené, z akých skutkových a právnych dôvodov bol výrok rozhodnutia prijatý.

Z doterajšieho konania vyplýva, že okresný súd pri svojom závere o neplatnosti právneho úkonu Dohody o ručení vychádzal len z tvrdení odporkyne pri jej výsluchu ako účastníčky konania vo veci sp. zn. 8C/6/2013, v ktorom sa táto domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku s tým, že rozsudok, v ktorom sa tiež jej tvrdenia konštatujú nebol napadnutý opravným prostriedkom. Aj keď je pravdou, že sa uvedené tvrdenia v rozsudku sp. zn. 8C/6/2013 konštatujú, ale rozhodcovský rozsudok bol zrušený podľa ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní, teda pre popretie platnosti rozhodcovskej zmluvy. Iné dôkazy na svoje tvrdenia o neoboznámení sa s VOP a o strese a časovej tiesni pri podpise Dohody o ručení odporkyňa doposiaľ nepredložila. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ má v zmysle dôsledného uplatňovania prejednávacieho princípu povinnosť tvrdenia i dôkaznú povinnosť, avšak (aplikáciou princípu rovnosti účastníkov) aj odporca má procesné právo a v istom zmysle aj procesnú povinnosť tvrdiť skutočnosti vo svoj prospech a navrhovať dôkazy na preukázanie týchto protichodne tvrdených skutočností. Odvolací súd musel preto súhlasiť s odvolateľom v tom, že sa nesprávne stotožnil s tvrdením odporkyne bez toho, aby uvedená skutočnosť bola aj akýmkoľvek spôsobom preukázaná. Rozsudok okresného súdu považoval aj za nepreskúmateľný pre nedostatok právnych dôvodov v tom pokiaľ posúdil Dohodu o ručení za neplatný právny úkon. Bez bližšieho zdôvodnenia týchto totiž v konaní len citoval ustanovenia § 3 ods. 1, § 265 Obchodného zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka. Možno sa len domnievať, že pravdepodobne jedným z dôvodov neplatnosti právneho úkonu má byť rozpor s dobrými mravmi. Pokiaľ citoval aj ust. 37 Občianskeho zákonníka, podľa tohto sa právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. V citovanom ustanovení sú stanovené niektoré základné náležitosti, ktoré musí vykazovať vôľa a jej prejav, aby išlo o platný právny úkon. Podľa tohto ustanovenia musí byť právny úkon urobený: a/ slobodne, b/ vážne, c/ určite, d/ zrozumiteľne. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu nie je zjavné, ktorú z týchto náležitostí právny úkon - Dohoda o ručení nespĺňa.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude okresný súd od odporkyne požadovať, aby svoje tvrdenia preukázala. V prípade ich preukázania by mal rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Za stavu nepreukázania sa bude zaoberať námietkou premlčania vznesenou odporkyňou v konaní pred okresným súdom.

V ďalšom konaní okresný súd rozhodne o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.